

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628417184/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

— Det plejer du nu ellers ikke at bryde dig saa meget om! brast det ud af Gabriel: Men vi kan ogsaa godt gaa uden dig.

— Nej, nej, mente Barbara.

— Jo men Far har jo Kontor i Lejebøden, sagde Suzanne. Og hvis du bliver opdaget, Gabriel?

— Naa. Mon aldrig Landfogeden skulde have solgt en Alen Klæde? Hvordan var det med den hollandske Ostindiefarer? Men iøvrigt er der ikke Landfogedkontor oppe i mit Værelse — i hvert Fald ikke i Aften.

— Mor, jeg gaar et Øjeblik ind til Suzanne! raabte Barbara, da de gik ud. De vadede gennem *Gøngen* i kulsort Mørke. Regnen kom i ondsvindede Kast, baadte oppefra og nedefra. De famlede sig frem og maatte træde forsigtigt.

— Dette er altsaa Smaughandel, fastslog Suzanne.

Barbara lo dybt nede fra. Spændende. Spændende. Hun maatte tage Gabriels Arm. *Gøngen* var det eneste sammenhængende Stræde i Havnen. Ellers var det bare tilfældige Smøger mellem de spredte Huse og Hytter, *Skot*, som de kaldte det i Byen, ofte saa smalle, at to Mennesker knap kunde passere hinanden. De kom op paa Højden, *Reyn*, hvor Skolen, Præstegaarden *Reynegaard* og Kirken laa. De gik over Kirkegaarden. Bag Kirken, i Kirke-Skotet, var Indgangen til Lejebøden, den nordligste af den kongelige Handels Bygninger. Gabriel stak en vældig Nøgle i Laasen. Det begsorte Mørke, den pludselige Tysthed og den tunge Luft stemte de to unge Kvinder for Brystet, da de traadte ind i det natlige Pakhus. Gabriel fumlede sig frem, fandt omstider en Lygte, slog Ild og tændte. De gik op ad en stejl Trappe og hen over et langt Loft. Deres Skygger flakkede henover de knagende Gulvplanker. Tagets visne Græsrodder hang hist og her ned mellem Spærrene. Suzanne klamrede sig gysende til Barbara.

De traadte ind i Gabriels Logemente henne i den ene Gavl. Det var et lille Rum med Alkove, Vægskabe og Kister.

— Møder du aldrig Mester Naaber her? spurgte Suzanne med en Tone af lattermild Ængstelse i Stemmen.

— Mester Naaber — hvem er egentlig det? spurgte Gabriel.

— Ved du ikke det? Nej, du er jo heller ikke barnefødt her. Alle Havnefolk er bange for ham. Han skal gaa rundt paa Loftterne herude i Havn om Natten.

— Jeg har aldrig set ham.